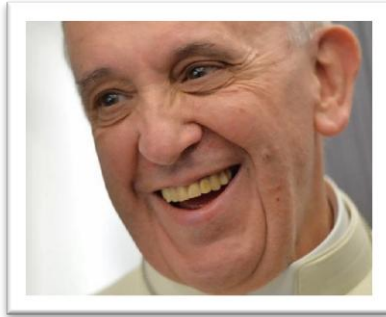

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA

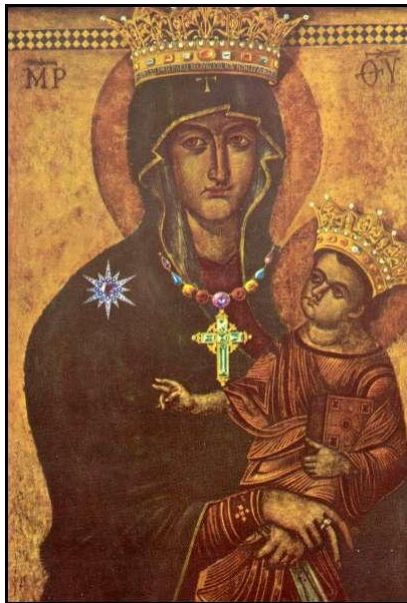
EVANGELII GAUDIUM

CAPÍTOL CINQUÈ.

EVANGELITZADORS AMB ESPERIT

I. MARIA, LA MARE DE L'EVANGELITZACIÓ

Salus Populi Romani

284. Amb l'Esperit Sant, enmig del poble sempre hi ha Maria. Ella reunia els deixebles per invocar-lo (Ac 1,14), i així va fer possible l'explosió missionera que es va produir per la Pentecosta. Ella és la Mare de l'Església evangelitzadora i sense ella no acabem de comprendre l'esperit de la nova evangelització.

El regal de Jesús al seu poble

285. A la creu, quan Crist patia en la seva carn la dramàtica trobament entre el pecat del món i la misericòrdia divina, va poder veure als seus peus la consoladora presència de la Mare i de l'amic. En aquest crucial instant, abans de donar per consumada l'obra que el Pare li havia encarregat, Jesús va dir a Maria: «Dona, aquí tens el teu fill». Després va dir a l'amic estimat: «Aquí tens a la teva mare» (Jn 19,26-27). Aquestes paraules de Jesús al llindar de la mort no expressen primerament una preocupació piadosa cap a la seva mare, sinó que són més aviat una fórmula de revelació que manifesta el misteri d'una especial missió salvífica. Jesús ens deixava la seva mare com a mare la nostra. Només després de fer això Jesús va poder sentir que «tot s'ha complert» (Jn 19,29). Al peu de la creu, en l'hora suprema de la nova creació, Crist ens porta a Maria. Ell ens porta a ella, perquè no vol que caminem sense una mare, i el poble llegeix en aquesta imatge materna tots els misteris de l'Evangelí. Al Senyor no li agrada que falti a la seva Església la icona femenina.

Ella, que el va engendrar amb tanta fe, també acompanya «la resta dels seus fills, els que guarden els manaments de Déu i mantenen el testimoni de Jesús» (Ap 12,17). L'íntima connexió entre Maria, l'Església i cada fidel, en tant que, de diverses maneres, engendren a Crist, ha estat bellament expressada pel beat Isaac de Stella: «En les Escriptures divinament inspirades, el que s'entén en general de l'Església, verge i mare, s'entén en particular de la Mare de Déu Maria. [...] També es pot dir que cada ànima fidel és esposa del Verb de Déu, mare de Crist, filla i germana, verge i mare fecunda. [...] Crist va romandre nou mesos al si de Maria; romandrà al tabernacle de la fe de l'Església fins a la consumació dels segles; i en el coneixement i en l'amor de l'ànima fidel pels segles dels segles» (Isaac de Stella, Sermo 51: PL 194, 1863.1865).

286. Maria és la que sap transformar una cova d'animals en la casa de Jesús, amb uns pobres bolquers i una muntanya de tendresa. Ella és petita serventa del Pare que s'estremeix en la lloança. Ella és l'amiga sempre atenta perquè no falti el vi en les nostres vides. Ella és la del cor obert per l'espasa, que comprèn totes les penes. Com a mare de tots, és signe d'esperança per als pobles que pateixen dolors de part fins que brolli la justícia. Ella és la missionera que s'acosta a nosaltres per acompanyar-nos per la vida, obrint els cors a la fe amb el seu afecte matern. Com una veritable mare, ella camina amb nosaltres, lluita amb nosaltres, i vessa incessantment la proximitat de

l'amor de Déu. A través de les distintes advocacions marianes, lligades generalment als santuaris, comparteix les històries de cada poble que ha rebut l'Evangelí, i entra a formar part de la seva identitat històrica. Molts pares cristians demanen el Baptisme per als seus fills en un santuari marià, amb la qual cosa manifesten la fe en l'acció maternal de Maria que engendra nous fills per a Déu. És allí, als santuaris, on pot percebre's com Maria reuneix al seu voltant els fills que pelegrinen amb molt esforç per mirar-la i deixar-se mirar per ella. Allí troben la força de Déu per suportar els sofriments i cansaments de la vida. Com a sant Joan Diego, Maria els dóna la carícia del seu consol maternal i els diu a cau d'orella: «Que no es torbi el teu cor. [...] No estic jo aquí, que sóc la teva Mare?» (Nican Mopohua, 118-119).

L'Estel de la nova evangelització

287. A la Mare de l'Evangelí vivent li demanem que intercedeixi perquè aquesta invitació a una nova etapa evangelitzadora sigui acollida per tota la comunitat eclesial. Ella és la dona de fe, que viu i camina en la fe (cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. dogm. *Lumen gentium*, sobre l'Església, cap. VIII, 52-69) i «el seu excepcional pelegrinatge de la fe representa un punt de referència constant per a l'Església» (Joan Pau II, Carta enc. *Redemptoris Mater* (25 març 1987), 6: AAS 79 (1987), 366). Ella es va deixar conduir per l'Esperit, en un itinerari de fe, cap a un destí de servei i fecunditat. Nosaltres avui fixem en ella la mirada, perquè ens ajudi a anunciar a tots el missatge de salvació, i perquè els nous deixebles es converteixin en agents evangelitzadors (Cf. *Propositio* 58). En aquest pelegrinatge

evangelitzador no falten les etapes d'aridesa, enfosquiment, i fins una certa fatiga, com la que va viure Maria en els anys de Natzaret, mentre Jesús creixia: «Aquest és el començament de l'Evangelí, o sigui de la bona i agradable nova. No és difícil, doncs, notar en aquest inici una particular fatiga del cor, unida a una mena de “nit de la fe” —usant una expressió de sant Joan de la Creu—, com un “vel” a través del qual cal acostar-se a l'Invisible i viure en intimitat amb el misteri. Perquè d'aquesta manera Maria, durant molts anys, va romandre en intimitat amb el misteri del seu Fill, i avançava en el seu itinerari de fe» (Joan Pau II, Carta enc. Redemptoris Mater (25 març 1987), 17: AAS 79 (1987), 381.288). Hi ha un estil marià en l'activitat evangelitzadora de l'Església. Perquè cada cop que mirem Maria tornem a creure com en són de revolucionaris la tendresa i l'afecte. En ella veiem que la humilitat i la tendresa no són virtuts dels febles sinó dels forts, que no necessiten maltractar els altres per sentir-se importants. Mirant-la descobrim que la mateixa que lloava Déu perquè «va derrocar els poderosos del soli» i «va acomiadar sense res els rics» (Lc 1,52.53). És la que posa calidesa de llar en la nostra recerca de justícia. És també la que conserva atentament «totes les coses meditant-les en el seu cor » (Lc 2,19). Maria sap reconèixer les empremtes de l'Esperit de Déu en els grans esdeveniments i també en aquells que semblen imperceptibles. És contemplativa del misteri de Déu en el món, en la història i en la vida quotidiana de cadascú i de tots. És la dona orant i treballadora a Natzaret, i també és la nostra Senyora de la promptitud, la

que surt del seu poble per auxiliar als altres «de pressa» (Lc 1,39). Aquesta dinàmica de justícia i tendresa, de contemplar i caminar cap als altres, és el que fa d'ella un model eclesial per a l'evangelització. Li preguem que amb la seva oració maternal ens ajudi perquè l'Església arribi a ser una casa per a molts, una mare per a tots els pobles, i faci possible el naixement d'un món nou. És el Ressuscitat qui ens diu, amb una potència que ens omple d'immensa confiança i de fermíssima esperança: «Jo faig noves totes les coses» (Ap 21,5). Amb Maria avancem confiats cap aquesta promesa, i li diem:

*Verge i Mare Maria,
Vós que, moguda per l'Esperit,
Acollireu el Verb de la vida
en la profunditat de la teva humil fe,
totalment lliurada a l'Etern,
ajudeu-nos a dir el nostre «sí»
davant la urgència, més imperiosa que mai,
de fer ressonar la Bona Notícia de Jesús.*

*Vós, plena de la presència de Crist,
Duguéreu la joia a Joan Baptista,
fent-lo exultar en el si de la seva mare.
Vós, estremida de goig,
cantàreu les meravelles del Senyor.
Vós, que estiguéreu plantada davant la creu
amb una fe indestructible
i rebéreu l'alegre consol de la resurrecció,
recollireu els deixebles en l'espera de l'Esperit
perquè nasqués l'Església evangelitzadora.*

*Aconseguiu-nos ara un nou ardor de ressuscitats
per dur a tothom l'Evangelí de la vida
que venç la mort.*

*Doneu-nos la santa audàcia de cercar nous camins
perquè arribi a tothom
el do de la bellesa que no s'apaga.*

*Vós, Verge de l'escolta i la contemplació,
mare de l'amor, muller de les noces eternes,
intercediu per l'Església, de la qual sou icona puríssima,
perquè ella mai no es reclogui ni s'aturi
en la seva passió per instaurar el Regne.*

*Estel de la nova evangelització,
ajudeu-nos a resplendir en el testimoni de la comunió,
del servei, de la fe ardent i generosa,
de la justícia i l'amor als pobres,
perquè la joia de l'Evangelí
arribi fins als confins de la terra
i cap perifèria es privi de la seva llum.*

*Mare de l'Evangelí vivent,
font d'alegria per als petits,
pregueu per nosaltres.
Amén. Al·leluia.*

Donat a Roma, junt a Sant Pere, en la clausura de *l'Any de la fe*, el 24 de novembre, Solemnitat de Jesucrist, Rei de l'Univers, de l'any 2013, el primer del meu Pontificat.
FRANCESC

